

[Fuglsang.]

brug for støtte, og for så vidt ikke blot for deres egen skyld, for at de kan blive ved deres ejendom og fortsætte deres produktion, men i høj grad også for samfundets skyld, for det er trods alt stadig væk sådan, at netop den produktion som de, der er tale om her, har, husdyrproduktionen, er af meget væsentlig betydning for vort lands økonomi.

Derfor hører jeg til dem, der er tilfreds med, at der foretages et initiativ. Når det er sagt, vil jeg gerne indrømme, at da jeg havde gennemlæst de to forslag, der er tale om her, og så bladede tilbage og igen prøvede at se på de principper, som de to forslag hver for sig bygger på, så kom jeg til at tænke: mon ikke jeg tager fejl, eller der foreligger en teknisk fejl i de tryksager, vi har fået.

I lovforslag nr. 72, som er fremsat af landbrugsministeren og hans parti, henviser man ensidigt til det private lånemarked. Det minder om, hvad man ellers betragter som et godt liberalt forslag, og hvis der ikke havde stået noget andet på papiret, ville jeg have forestillet mig, at det kunne kun venstre i den sammenhæng stå far til.

Omvendt, hvis vi tager lovforslag nr. 43, som venstre faktisk lægger navn til. Jeg må erkende, at det er den slags forslag, man kunne vente fra socialdemokratiets side. Jeg skal ikke lægge skjul på, at af disse to forslag foretrækker jeg venstres som det, der bedst, ikke alene øjeblikkeligt men også på en nogenlunde længere sigt virkelig hjælper de tørkeramte landmænd med deres efter min mening rimelige låne- og tilbagebetalingsbetingelser og med en rimelig rente. Vi ved jo, at netop renten er en af de byrder, som er med til at stille dansk landbrug svagt i konkurrencen med andre lande.

Dermed være ikke sagt, fordi jeg nu foretrækker venstres forslag, at der ikke er et og andet, der kunne rettes i det. Måske kan der tales om beløbsrammen, men vi har jo et ganske udmærket landbrugsudvalg, så det vil der sikkert nok komme noget ud af.

Regeringsforslaget synes først og fremmest at have i sine tanker at sikre bankernes interesser og ikke så meget landbrugets – af ganske uransagelige grunde. Netop regeringens forslag henviser direkte i teksten til det private lånemarked og dets rente- og lånebetingelser – altså netop til de banker, som vi diskuterede forleden dag herinde, der i kraft af den høje

rente, i kraft af den høje marginalrente, tjener kæmpebeløb. Nu ønsker man yderligere at sikre dem og at gøre det dels på landmændenes, dels på skatteydernes bekostning. Det er uforståeligt, og det er for mig at se også helt imod socialdemokraternes principielle politik over for kredit- og låneinstitutioner. På dette område havde de endda en chance for at få venstres støtte. Her var det virkelig muligt at gennemføre det. Hvorfor gør man det ikke?

Til slut vil jeg sige med hensyn til denne solidaritetsfond, der er talt om, at hvis ministeren her skulle stille et forslag om en sådan, så kan han regne med vores støtte, for vi mener, at det er rigtigt. Hr. Lowzow siger, det er noget uhørt med en solidaritetsfond, men vi behøver ikke gå længere end over på den anden side af Øresund, dér har man sådan en tingest, hvor landmændene selv, så vidt jeg har læst for nylig, indbetaler en tredjedel, mens staten yder de to tredjedele. Endelig er det heller ikke uhørt her i Danmark. F. eks. er der en million fagorganiserede arbejdere, som selv betaler, ikke til naturkatastrofer, men til samfundskatastrofer – de rammer lige hårdt. Det er altså ikke noget usandsynlig nyt, man vil indføre her. Jeg synes, det er en god idé, både over for landmændene og også over for samfundet som helhed.

Som sagt, der ligger to forslag, og hvis viljen er til stede, så er der dog chance for, at der kommer noget godt ud af det. Jeg vil gerne være med til det.

Hans Chr. Jepsen (CD):

Landboforeningerne og regeringen har forhandlet sig frem til det resultat, som nu ligger for os som lovforslag i dag, men der ligger også et lovforslag fra venstre, som giver væsentlig større muligheder for de tørkeramte landmænd. Lovforslaget fra venstre fremsættes af kendte mænd inden for landbruget, som ved, hvad det drejer sig om, og derfor undrer det mig som landmand, at der ikke er kommet mere ud af de forhandlinger mellem regeringen og landboforeningerne. Vi havde gerne set det, for der er fare på færde.

Vi har i gennemsnit fået 50 mm regn fra 1. juni til 1. september, men der er forskel på nedbørsmængden i landet, og hvor den mindste regn er faldet, har afgrøderne – alt efter om det var kartofler, græs eller korn – kun givet 25 til 50 pct. af det normale. På disse egne har landmændene måttet bruge mange af de grov-